

Euro musí splnit naše podmínky, ne my nějaká kritéria! Šichtařová tvrdě proti tlaku elit

- editor007 | 26. února 2024

ČESKO: INVENTURA MARKÉTY ŠICHTAŘOVÉ Pokud se někdy rozhodneme přijmout novou měnu, nesmí být toto rozhodnutí motivováno politicky. Maastrichtská kritéria pro přijetí eura jsou definována eurozónou jako podmínky pro akceptování nové země. „Tato kritéria jsou ale pro definování naší prosperity irelevantní, protože jsou to kritéria eurozóny, nikoliv kritéria naše, a nikterak nedefinují, za jakých podmínek jsme my ochotni se k eurozóně připojit,“ říká pro ParlamentníListy.cz Markéta Šichtařová. Označit pondělní protest zemědělců v Praze za demonstraci proruských sil je podle ní od premiéra Petra Fialy neskutečně infantilní druh propagandy a ze všech představitelných nadávek ten nejhlupejší možný.

Premiér Petr Fiala označil pondělní protest zemědělců v Praze za demonstraci protivládních proruských sil, která má s problémy zemědělců málo společného. Při stotisícové demonstraci proti jeho vládě na Václavském náměstí na podzim 2022 označil účastníky za „proruské sympatizanty“. Kde se pořád bere takové množství „proruských“ nespokojenců?

Tak tohle musíme vnímat jako – dost nepovedený – pokus o propagandu a odvracení pozornosti. Tak jako za neúspěchy socialistického zemědělství v 50. letech tehdy mohl „americký brouk vypuštěný imperialisty“ mandelinka bramborová, ale ve skutečnosti šlo o tragikomický pokus hodit na někoho vinu za to, že komunisté prostě neuměli obhospodařovat pole, která ukradli soukromým zemědělcům, tak zase dneska za neúspěchy vlády mohou „proruské síly“.

Je to neskutečně infantilní druh propagandy a ze všech představitelných nadávek ten nejhlupejší možný, protože to byl právě sovětský systém, který za komunistů připravil zemědělce o jejich živobytí, přičemž ta křivda dosud nebyla zemědělci, respektive jejich potomky, zapomenuta. Takže představa, že potomci těch, kdo ve jménu Sovětského svazu přišli o živobytí, dnes adorují Rusko, je naprosto bizarní.

Ze zveřejněných výsledků volebního modelu agentury Median vyplývá, že pokud by se volby do Poslanecké sněmovny konaly letos v lednu, vyhrálo by je hnutí ANO se ziskem 31,5 % hlasů. Druzí by byli Piráti se 13 % a třetí ODS s 12 %. Čím mohli Piráti okouzlit voliče, že se stali nejsilnější vládní stranou, ačkoli počtem pouhých 4 poslanců jsou ve Sněmovně naopak nejslabší?

Tohle je velice smutný jev, protože Piráti dneška jsou analogií toho, čím byli komunisté někdy kolem roku 1946. Tehdy ještě většině lidí nepřipadali nebezpeční, vybarvili se teprve až po komunistickém puči v únoru 1948. Lidé jsou ale velice nepoučitelní. Levicově progresivistická ideologie ovládla zejména mladé do 30 let, kteří neumějí rozeznat, co je její podstatou, nedokážou dohlédnout toho, jaké konce by její důsledné prosazení mělo. Pokud se tedy ptáte, co způsobilo jejich nárůst, odpovídám jedním slovem: naivita.

Podle bývalé hlavy státu Václava Klause byla debata o euru prezidentem republiky a ministrem pro evropské záležitosti vytažena z neekonomického světa. Ta nejzásadnější

otázka, kterou by si nejen pánové Pavel a Dvořák měli položit v souvislosti s přijetím eura, zní, zda je v českém zájmu další, užší evropská integrace. Jaká by byla vaše odpověď?

Evropský integrační proces se už dávno neodehrává v souladu se zájmy a s přáním většiny evropských obyvatel včetně obyvatel našich. Jasným důkazem je rostoucí napětí ve společnosti i protesty evropských zemědělců, které svým rozsahem a intenzitou nemají obdoby.

Dobré vztahy se mohou tvořit pouze na dobrovolné bázi, bez nátlaku, kde základní motivací k uzavření dohody je oboustranná výhodnost. Snaha vládnoucích elit prosadit proti převládající vůli lidu přijetí společné evropské měny euro je posledním pokusem o zničení naší prosperity. Naše měna musí být nástrojem dosažení prosperity. Prosperita nesmí být obětována za účelem získání jakékoliv nové měny.

Místo dalšího svazování naší země s Evropskou unií prostřednictvím vstupu do eurozóny bychom měli zařadit zpětný chod a s přijetím eura posečkat do chvíle, kdy zaprvé naše ekonomika se konvergencí ještě více sblíží s ekonomikou eurozóny, zadruhé také euro bude prokazatelně pevnou měnou, která bude pro eurozónu znamenat přínos. Zda tato chvíle někdy nastane, nyní nelze odhadnout, ale s jistotou můžeme konstatovat, že zatím tento čas nenastal.

Pokud se někdy rozhodneme přijmout novou měnu, nesmí být toto rozhodnutí motivováno politicky, na úkor blahobytu národa. Toto případné sebevědomé rozhodnutí musí být motivováno ekonomicky a musí přijít v situaci, kdy jednoznačně a prokazatelně naši ekonomickou i politickou stabilitu posílí. Případné rozhodnutí o přijetí nové měny proto musí vycházet především z plnění podmínek ze strany této nové měny tak, aby její přijetí podpořilo naše vlastní národní zájmy.

Maastrichtská kritéria pro přijetí eura jsou definována eurozónou jako podmínky pro akceptování nové země. Tato kritéria jsou ale pro definování naší prosperity irelevantní, protože jsou to kritéria eurozóny, nikoliv kritéria naše, a nikterak nedefinují, za jakých podmínek jsme my ochotni se k eurozóně připojit.

Nemělo by se to tedy tak, že Česko jako prosebníček plní nějaká kritéria, ale naopak, že euro musí splňovat podmínky pro naši ekonomiku? Pokud se Česko někdy rozhodne přijmout společnou evropskou měnu, čím by měl být tento krok motivován?

To je celkem jednoduché, na toto téma jsem již i vypracovala svá doporučení. Musíme především deklarovat, že naše ochota akceptovat cizí měnu je podmíněna zejména tím, že všechny země platící měnou, kterou budeme ochotni přijmout, budou soustavně v každém jednotlivém roce a v každé jednotlivé zemi po období dvou po sobě následujících let plnit stejná kritéria, jejichž splnění je požadováno po zemi, která k nové měně přistupuje. Tuto podmínku dnes eurozóna nesplňuje.

Nesmíme si nechat diktoval, ale naopak jako sebevědomí občané bychom měli prohlásit, že naše ochota akceptovat cizí měnu je podmíněna tím, že tato cizí měna splní nezbytné podmínky.

Jaké podmínky pro přijetí eura by si Česko vůči eurozóně a jejím členům mělo klást?

Všechny země platící měnou, kterou budeme ochotni přijmout, budou soustavně v každém jednotlivém roce a v každé jednotlivé zemi po období dvou po sobě následujících let plnit Maastrichtská kritéria stanovená pro výši jejich hrubého veřejného dluhu i deficitu veřejného rozpočtu. Tato podmínka prokáže, zda eurozóna je sama schopna plnit stejná fiskální kritéria, která požaduje po nás.

Průměrná roční inflace v zóně platící měnou, kterou budeme ochotni přijmout, se nesmí v každém jednotlivém roce a v každé jednotlivé zemi po období dvou po sobě následujících let o více než 1,5 p.

b. vzdálit české průměrné roční inflaci. Tato podmínka zaručí, že cenová a mzdová konvergence naší ekonomiky s eurozónou je dostatečná.

Kurz cizí měny, kterou budeme ochotni přijmout, nesmí alespoň dva roky před naším přijetím této cizí měny posílit nebo oslabit vůči české koruně o více než 5 %. Tato podmínka zaručí, že přijetím nové měny se nepřipravíme o kurzový konvergenční kanál, a tedy že přijetí eura nevratně nepoškodí strukturu naší ekonomiky.

Tato cizí měna musí alespoň dva roky před naším akceptováním této měny vykazat schopnost udržet si kupní sílu a neznehodnotit úspory našich občanů, což prokáže tak, že neznehodnotí za dva roky více než o 5 % ke zlatu coby neutrální a globální hodnotové kotvě. Tato podmínka je nezbytnou k tomu, aby čeští občané měli jistotu, že přijetím nové měny nedojde k ještě výraznějšímu znehodnocování kupní síly jejich úspor, než jaké způsobuje česká koruna.

Zóna, jejíž měnu budeme ochotni přijmout, se zaručí mezinárodně vymahatelnou právní deklarací, že nepodnikne ze své strany žádný pokus připravit naše občany o právo na hotovost, ani nepodnikne pokus zavést digitální měnu centrální banky (CBDC), která by umožnila sledování občanů.

Teprve pokud tyto naše podmínky přijetí eura budou plněny, potom poslední slovo o přijetí eura musí mít čeští občané, kteří se vyjádří v referendu.

Prezident Petr Pavel přijal na Pražském hradě starosty vítězných obcí soutěže Vesnice roku 2023 a při té příležitosti prohlásil: „Právě propastné rozdíly mezi některými částmi republiky vedou k tomu, že celkově trochu zaostáváme za státy, se kterými bychom se rádi měřili, přestože jinak na to, abychom byli s nimi ve stejné skupině, máme.“ Není to trochu podivné tvrzení?

Tedy já nevím, kdo panu prezidentovi ty jeho projevy píše, to se vždy jeden nestačí divit, kam na ty myšlenky prezident chodí. Prezident si myslí, že třeba mezi Frankfurtem a německou Žitavou ve východním Sasku není propastný rozdíl? Tenhle výrok je jen takový zvukový šum bez obsahové hodnoty.

ZDROJ: PL